

¿Qui vol aturar el metro?

Fa uns dies, una estranya associació cultural explicava a l'opinió pública la seua intenció d'interposar un recurs contra les obres d'ampliació del metro de València si es feien malbé les restes de la muralla de la ciutat. Darrere d'aquesta preocupació arqueològica s'amaguen foscossos interessos.

L'Asociación Valenciana de Profesionales Universitarios no apareix en cap registre oficial, ni al de la Conselleria d'Administració Pública, ni al de la de treball ni al de la Universitat de València. No obstant això, dos joves que s'han presentat com a portaveus d'aquesta associació han afirmat a la premsa que es troben "alarmats per l'execució de la línia cinc del metro, que representarà la completa destrucció del patrimoni arqueològic de València".

La línia cinc del metro, el projecte de la qual va ser presentat al públic fa poc, ampliarà el transport subterrani de València i permetrà enllaçar el centre de la ciutat amb la zona universitària. El seu traçat coincidirà amb el que tenia una part de les muralles de la ciutat que van ser destruïdes el segle passat. Situada entre 1'70 i 7'10 metres sota la superfície, el poc que n'han deixat les edificacions construïdes al cèntric carrer de Colom no té per a la Conselleria de Cultura "cap valor", ja que han pogut analitzar amb precisió les restes que es conserven a l'IVAM. Exactament, estan formades per formigó fluix de cal amb graves i trossos de conglomerat i no hi ha carreus de pedra ni tampoc murs irregulars. Cap arqueòleg s'ha pronunciat de manera diferent.

Ningú, de fet, s'havia preocupat per aquestes muralles fins que va aparèixer l'Asociación Valenciana de Profesionales Universitarios. L'Asociación diu que té el suport de les entitats culturals, entre les quals destaca la Real Acade-

Juan García Santandreu, a la dreta i Goran Rollnert, a l'esquerra. DARRERE ara "protectors de l'arqueologia".

mia Valenciana i a Lo Rat penat. Si bé la seua postura podria considerar-se anecdòtica, el fet és que un recurs semblant al que l'associació vol interposar va paralitzar l'obra del col·lector de la ciutat durant mesos. En aquell moment, mentre s'executaven les obres del mencionat col·lector, van aparèixer les runes del Palau Reial de la ciutat, destruït durant la guerra del francès. El CDS va interposar aleshores un recurs per modificar el traçat de l'obra. El resultat va ser desolador. A cel obert les poques restes que quedaven es van deteriorar sense remei i l'aturada de l'obra va significar un caos de trànsit que arribà a col·lapsar la ciutat sovint. Finalment, com que ja no hi havia res a preservar, l'obra va continuar.

Si la maniobra de paralització de les obres sembla estranya, ja que no hi hagué cap intervenció quan s'efectuaren els corresponents estudis ar-

queològics, ho resulta encara més si s'identifiquen els noms que s'amaguen sota l'associació no registrada.

Els seus promotors no són altres que Juan García Santandreu i Goran Rollnert Liern. Junts des de l'època en què militaven al partit Falange Espanyola, tots dos van ser els fundadors i promotors del sindicat universitari d'extrema dreta Alternativa Universitaria. Des del sindicat promogueren un recurs contra la Universitat de València per tal que aquesta excloguera dels seus estatuts l'ús de la paraula "català" per a denominar la llengua.

Poc després d'aquest fet, que va convertir-se en un gran èxit quan l'Audiència de València els donà la raó, Alternativa aconseguia el major nombre de vots en la seua història i arribava a trencar la majoria absoluta que fins a aquell moment posseïa el Bloc d'Estudiants Agerma-

nats. Però aquest ascens durà poc. Com si es quedara sense força, Alternativa va anar perdent vots fins que va desaparèixer.

Juan García Santandreu, després de nou anys, havia aconseguit acabar la carrera i dirigia la seua vida cap a altres rumbos. Els èxits de les festes organitzades pel sindicat i dels paradors muntats durant les falles o la nit de cap d'any el va impulsar a crear el grup anomenat Organización y Comunicación, O&C. Amb ell, Santandreu organitzà festes reeixides, algunes sota el nom de Falla Universitaria que actualment ja no pot utilitzar per expressa prohibició de la Junta Central Fallera, que li reportaren uns bons beneficis. O&C publicà també una revista, *El último de la clase*, des de la qual atacava l'equip rectoral de Ramon Lapiedra amb insults i tota mena de desqualificacions.

Però allò també s'acabà. Després es va iniciar la seua projecció com a advocat especialitzat en un sol tema: la defensa del castellà. Prompte, moltes vegades ajudat pel seu mestre Vicente Giner Boira, Santandreu s'encarregà de dur i instigar recursos contra escoles on s'efectuava l'ensenyament en català: la Pobla del Duc, la Font d'En Carros, Llosa de Ranes, i altres poblacions el van rebre en la seua croada particular per eliminar el català. Però aquelles tasques no li donaren més que alguna ressenya en *Las Provincias*. Ara, amb l'arqueologia i els vells amics Santandreu busca de nou notorietat.

Sebastià Talavera